

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 14C/60/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914204122
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Ďurková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7914204122.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Renatou Ďurkovou v právnej veci navrhovateľky: P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ľ. K. XXX/XX, K. E., právne zastúpenej: JUDr. Dušan Szabó, advokát, so sídlom ul. Nemocničná 7, Kráľovský Chlmec, proti mužovi, ktorého otcovstvo má byť určené: C. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/XX, K. E., o určenie otcovstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu: mal. C. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov, v konaní o určenie otcovstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, takto

rozhodol:

- I. Súd určuje, že C. O., nar. XX.XX.XXXX je otcom maloletého C. M., nar. XX.XX.XXXX z matky P. M., nar. XX.XX.XXXX.
- II. Súd konanie vo veci určenia výživného a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému C. M., nar. XX.XX.XXXX zastavuje.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.
- IV. Štát má voči otcovi maloletého dieťaťa nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným tunajšiemu súdu dňa 20.03.2014 žiadala matka ako navrhovateľka určenie otcovstva o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému C. M., nar. XX.XX.XXXX. Maloleté dieťa žiadala zveriť do svojej osobnej starostlivosti a zo strany otca určiť výživné vo výške 50,- Eur mesačne. Návrh odôvodnila tým, že s domnelým otcom s domnelým otcom nie sú manželia, žili spolu od roku 2007 do roku 2010. V tomto roku domnelý otec nastúpil na výkon trestu odňatia slobody a vtedy bola matka už v šiestom mesiaci tehotenstva. Uvádza, že v čase rozhodnom pre počatie dieťaťa udržiavala pohlavný styk iba s domnelým otcom. Má ešte jednu vyživovaciu povinnosť, žije v dvojizbovom byte s kuchyňou a príslušenstvom, je nezamestnaná. Je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi vo výške 223,60 Eur a prídavku na dieťa vo výške 47,04 Eur. Mal. C. ma zdravotné problémy, je vedený v neurologickej ambulancii MUDr. B..
2. Domnelý otec sa k návrhu nevyjadril, na súdom určené pojednávania sa nedostavil, počas celého konania zostal nečinný.
3. Maloletému dieťaťu bol uznesením č.k. 14C/60/2014-60 zo dňa 18.08.2014 ustanovený kolíznym opatrovník v konaní o určenie otcovstva a úpravy rodičovských práv a povinností.

4. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 10.09.2014 (č.l. spisu 38) súd zisťuje, že matka maloletého má vyživovaciu povinnosť voči dvom mal. deťom. Otcovstvo k týmto deťom nebolo doposiaľ uznané ani určené. So svojimi deťmi obýva dvojizbový nájomný byt s kuchyňou a príslušenstvom. Hygienické návyky rodiny sú na požadovanej úrovni. Mal. C. je v celodennej osobnej starostlivosti matky. Mal. C. má zdravotné problémy, je vedený v neurologickej ambulancii. Matka je nezamestnaná, vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Poberá pomoc v hmotnej núdzi vo výške 286,70 Eur a prídavok na dve deti o výške 47,04 Eur mesačne. Mesačné poplatky súvisiace s bývaním predstavujú sumu 60,- Eur. Záverom kolízny opatrovník v správe navrhuje vykonanie dokazovania výsluchom účastníkov konania a v prípade potreby vykonať dokazovanie DNA skúškou. Ak sa určí otcovstva, navrhujú zveriť mal. Tomáša do osobnej starostlivosti matky a určiť výživné v závislosti od príjmových a majetkových pomerov otca, s prihliadnutím na vek a odôvodnené pomery mal. dieťaťa.

5. Domnelému otcovi bol uznesením č.k. 14C/60/2014-40 zo dňa 15.10.2014 ustanovený opatrovník v osobe jeho matky, a to z dôvodu, že jeho pobyt nie je známy.

6. Súd nariadil v tejto veci pojednávania na deň 16.12.2014 a na deň 24.10.2019, ktoré odročil bez meritórneho rozhodnutia. Súd v predmetnej veci rozhodol na pojednávaní konanom dňa 23.11.2021, na ktorom vec prejednal a rozhodol za účasti právneho zástupcu navrhovateľky a kolízneho opatrovníka.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky maloletého dieťaťa, výsluchom opatrovníka domnelého otca, kolízneho opatrovníka, prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, znaleckým posudkom č. 8/2021, a zistil tento skutočný stav veci:

8. Súd v priebehu konania uznesením č.k. 14C/60/2014-61 zo dňa 08.06.2015 nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom z odboru genetika, Prof. RNDr. Jarmilou Bernasovskou, Phd..

9. Z predloženého rodného listu súd zistil, že dňa 22.12.2010 sa narodil maloletý C. M.. Ako matka maloletého dieťaťa je v rodnom liste zapísaná navrhovateľka, otec nie je uvedený.

10. Nakoľko sa nepodarilo návrh doručiť označenému otcovi dieťaťa, súd prešetril jeho pobyt prostredníctvom Okresného riaditeľstva PZ v C., ktorý zistil, že menovaný sa zdržiava v zahraničí, v P. na presne nezistenej adrese. Kolízny opatrovník pri šetrení zo dňa 08.11.2019 zistil od matky domnelého otca, že jej syn C. O. približne pred 8 rokmi odišiel do Anglicka a od tej doby nebol doma na Slovensku, pričom spolu neudržiavajú žiadny kontakt. Bližšiu adresu na svojho syna nevedela poskytnúť.

11. Matka vo svojej účastníckej výpovedi na pojednávaní dňa 16.12.2014 uviedla, že s odporcom nebola zosobášená, žili spoli ako druh a družka asi 5 rokov. Intímne sa začali stýkať v roku 2007 alebo 2008 a ich vzťah trval do roku 2010, keď nastúpil do väzenia. Mal. syn sa narodil 22.12.2010 a v tomto období udržiavala intímny pomer iba s ním. Až keď sa rozišli, našla si iného. Je presvedčená, že označený muž je otcom mal. dieťaťa.

12. Opatrovník domnelého otca vo svojej účastníckej výpovedi na pojednávaní dňa 16.12.2014 uviedol, že domnelý otec žije v P.. Jej syn nemôže byť otcom mal. dieťaťa, pretože spolu nežili a len sa stretávali. Ak súd určí, že jej syn je otcom mal. dieťaťa, až vtedy bude na mal. dieťa platiť.

13. Procesný opatrovník sa na pojednávaní konanom dňa 1.12.2014 k predmetu konania nevedel vyjadriť, keďže vyjadrenia protistrán sú rozdielne.

14. Súd sa pokúsil, v snahe určiť otcovstvo k maloletému dieťaťu, zabezpečiť vzorku DNA pre potrebu znaleckého dokazovania od Kriminálneho a expertízneho ústavu Policajného zboru, ktorý zaslal DNA profil a porovnávaciu vzorku bukálneho výteru Tomáša Ádyho, nar. 15.04.1984, ktorý mu bol odobraný počas výkonu trestu odňatia slobody. Daná vzorka bola ustanovenej znalkyni odoslaná dňa 22.10.2020, ktorá nasledne telefonicky uviedla tunajšiemu súdu, že poskytnutá vzorka je nepostačujúca.

15. Súd sa opätovne pokúsil, v snahe určiť otcovstvo k maloletému dieťaťu, zabezpečiť vzorku DNA pre potrebu znaleckého dokazovania od priameho príbuzného označeného otca, a to od jeho brata, F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/XX, XXX XX K. E.. Brat domnelého otca sa dňa 27.07.2021 dostavil za účelom odobratia vzorky k ustanovenému znalcovi.

16. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny C. zo dňa 13.10.2021 vyplýva, že navrhuje akceptovať znalecký posudok zo dňa 10.09.2021. Navrhujú vyhovieť návrhu matky dieťaťa vo veci

určenia otcovstva, pretože určenie otcovstva je zásadnou otázkou pre oboch rodičov, ale najmä pre dieťa, ktoré má právo rozvíjať svoj vzťah so svojim biologickým otcom a jeho rodinou. Je v prospech maloletého, aby došlo k odstráneniu pochybností týkajúcich sa otcovstva k maloletému. Zároveň uviedli, že matka P. M. so svojimi deťmi, vrátane syna C. sa od júla 2019 zdržiava v N.. Označený otec dieťaťa C. O. sa tiež dlhodobo zdržiava v zahraničí, pravdepodobne v B.. Obaja majú hlásený trvalý pobyt v K. E., C. č. XX/XX.

17. Právny zástupca matky na pojednávaní dňa 23.11.2021 uviedol, že znalecký posudok je dostatočným dôkazom, ktorý preukazuje, že domnelý otec je skutočným otcom mal. C. M.. Ďalšie návrhy na ďalšie dokazovanie nemá a čo sa týka úpravy rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu, že mal. dieťa sa v podstate už od roku 2019 nezdržiava na území Slovenskej republiky, v danom prípade ponecháva na zváženie súdu, aby rozhodol o tejto otázke.

18. Kolízny opatrovník na pojednávaní konanom dňa 23.11.2021 uviedol, trvá na ich písomnom vyjadrení a čo sa týka určenia otcovstva sa stotožňuje so závermi znaleckého posudku. Čo sa týka úpravy rodičovských práv a povinností vzhľadom k tomu, že dieťa ma obvyklý pobyt mimo územia Slovenskej republiky, navrhuje konanie zastaviť.

19. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny

20. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

21. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

22. Pri opätovnom rozhodnutí o pôvodnom návrhu, súd vychádzal zo skutočnosti, že dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok a Civilný mimosporový poriadok. Vzhľadom na to, súd v ďalšom konaní postupoval ako v mimosporovom konaní.

23. Súd poukazuje na skutočnosť, že v tomto konaní ide o konanie upravené zákonom č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (§ 104 a nasl.), v ktorom účastník nenesie dôkazné bremeno. Nemá dôkaznú povinnosť, pretože v mimosporovom konaní sa uplatňuje vyšetrovacia procesná zásada, ktorej obsah realizuje v celom rozsahu súd tak, že je povinný zistiť skutočný stav veci (§ 35 CMP). Súd je povinný a oprávnený v mimosporovom konaní vykonávať dôkazy nielen v rozsahu svojej kompetencie, ale aj v rozsahu ústavnej zodpovednosti za zistenie skutočného stavu veci, ktoré nemôže závisieť od vôle účastníkov konania a ani od iných subjektov. V celom rozsahu to platí aj v prípade, ak súd nariadi vykonanie takého dôkazu, ktorý je výslovne upravený ako dôkazný prostriedok v Civilnom sporovom poriadku a to bez ohľadu na to, či sa osobne týka účastníka alebo tretej osoby, ktorá ma v rámci tohto dôkazného prostriedku povinnosť podrobiť sa znaleckému vyšetreniu, ak je to na podanie znaleckého posudku potrebné.

24. Podľa § 161 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

25. V prípade výskytu cudzieho prvku v konaní sa právomoc súdov Slovenskej republiky ako členského štátu Európskej únie spravuje predovšetkým únioum právom tvoreným nariadeniami vydávanými Radou a Európskou komisiou. Keďže ide o občianskoprávny vzťah s medzinárodným prvkom, ktorý sa týka členských štátov Európskej únie, súd postupoval podľa Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností (ďalej len „Nariadenie Brusel IIa“) a Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti (ďalej „Nariadenie o výživnom“).

26. Podľa čl. 3 ods. 1 Nariadenia Brusel IIa majú právomoc súdy členského štátu

a) na ktorého území:

- manželia mali naposledy obvyklý pobyt, pokiaľ tam jeden z manželov stále býva, alebo

- má odporca obvyklý pobyt, alebo

- v prípade spoločnej žiadosti, má niektorý z manželov obvyklý pobyt, alebo

- má navrhovateľ obvyklý pobyt, ak tam býval najmenej jeden rok bezprostredne pred podaním návrhu, alebo

- má navrhovateľ obvyklý pobyt, ak tam býval najmenej šesť mesiacov bezprostredne pred podaním návrhu a je buď štátnym príslušníkom tohto členského štátu alebo v prípade Veľkej Británie a Írska tam má „domicil“;

b) ktorého štátnymi príslušníkmi sú obaja manželia alebo v prípade Veľkej Británie a Írska, ak tam majú obaja manželia „domicil“.

27. Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, určenie (zistenie alebo zapretie) otcovstva sa spravuje právnym poriadkom štátu, ktorého príslušnosť nadobudlo dieťa narodením.

28. Z vyššie citovaného čl. 3 ods. 1 písm. b) Nariadenia Brusel IIa vyplýva, že tunajší súd má právomoc konať vo veci rozvodu manželstva, pretože obaja manželia sú štátnymi príslušníkmi Slovenskej republiky. V zmysle §23 ods. 1 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, rozhodným právom bude právo slovenské

29. Podľa článku 8 odseku 1 Nariadenia Brusel IIa, súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

30. Podľa článku 17 Nariadenia Brusel IIa, ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať, a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomocinsúdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

31. Rozhodujúcim kritériom pre posúdenie právomoci súdu na konanie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu je v zmysle čl. 8 Nariadenia Brusel IIa určenie členského štátu, v ktorom má maloleté dieťa obvyklý pobyt v čase začatia konania. Ide o miesto faktického sa zdržiavania maloletého dieťaťa, ktoré musí trvať určitý čas, aby nadobudlo predpoklad obvyklosti. Je to zároveň miesto, na ktoré má maloleté dieťa osobné, kultúrne, sociálne a ekonomické väzby, čím sa toto miesto stane centrom jeho života. Existencia úmyslu zdržiavať sa trvalo na tomto mieste nie je smerodajným kritériom, ale len jedným z mnohých ďalších kritérií, ktoré je súd pri posudzovaní obvyklého pobytu maloletého dieťaťa povinný vziať do úvahy.

32. Súd mal v konaní preukázané, že maloleté dieťa C. žije dlhodobo na území Nemecka (od roku 2019), kde má vytvorené rodinné zázemie a sociálne väzby. Vzhľadom na uvedené je nutné považovať za krajinu obvyklého pobytu maloletého dieťaťa Tomáša Šiváka je Nemecko, ktorého príslušný súd má v zmysle citovaného čl. 8 Nariadenia Brusel IIa právomoc konať vo veci rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Súd dospel k záveru, že je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, aby o ňom rozhodoval súd príslušný podľa jeho obvyklého pobytu, ktorý ako znalý pomerov maloletého dieťaťa môže poskytnúť lepší priestor pre uplatnenie práv a ochranu maloletého dieťaťa. Vzhľadom na uvedené tunajší súd v súlade s článkom 17 Nariadenia Brusel IIa vyhlásil, že nemá právomoc konať vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a zároveň v zmysle § 161 ods. 1 a 2 CSP konanie v tejto časti zastavil.

33. Súd v konaní nariadil znalecké dokazovanie z odboru genetiky, odvetvie Analýza DNA a zo záverov posudku znalca prof. RNDr. Jarmilou Bernasovskou, PhD., č. 8/2019 vyplýva, že otcovstvo označeného otca k mal dieťaťu nie je možné vylúčiť, keďže prakticky je možné konštatovať, že obidve vyšetované osoby: brat pravdepodobného otca a maloleté dieťa majú rovnaký Y-DNA haplotyp a ten je prakticky unikátny. Na základe toho je možné podľa znalca pokladať za prakticky dokázané, že predpokladaný brat Dávid Ády je biologickým strýkom maloletého Tomáša Šiváka, teda biologické otcovstvo označeného otca voči maloletému je potrebné pokladať za prakticky dokázané.

34. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

35. Podľa § 107 CMP, konanie sa začína len na návrh.

36. Podľa § 108 ods. 2 CMP, účastníkom konania o určenie otcovstva je navrhovateľ podľa predpisov rodinného práva, dieťa, matka a muž, ktorého otcovstvo má byť určené.

37. Podľa § 84 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len Zákona o rodine), otcovstvo sa určuje na základe domniek otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

38. Podľa § 94 ods. 1 Zákona o rodine, ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd.

39. Podľa § 94 ods. 2 Zákona o rodine, za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevylučujú závažné okolnosti.

40. Určenie otcovstva súdom má nielen význam pre doplnenie údajov o otcovi v rodnom liste dieťaťa, ale sú s takýmto rozhodnutím spojené aj ďalšie významné práva a povinnosti nielen na strane otca, ale i dieťaťa. Sú nimi napr. právo na zabezpečovanie starostlivosti a výchovy o dieťa zo strany otca, právo na udržiavanie pravidelného kontaktu s dieťaťom v prípade zverenia dieťaťa do starostlivosti a výchovy matky, plnenie si vyživovacej povinnosti, dedičské právo, majetkové práva a pod. Z tohto dôvodu je určenie otcovstva významným medzníkom v živote rodiča i dieťaťa a súd k takémuto rozhodnutiu môže pristúpiť len v prípade skutočne preukázaného otcovstva k dieťaťu

41. Pretože v danej veci nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov dieťaťa, nastúpila tretia vyvrátená domnienka otcovstva. Podľa tretej vyvrátenej domnienky otcovstva prislúcha súdu určiť otcovstvo na základe podaného návrhu, ak sa v konaní preukáže skutočnosti predpokladané v § 94 ods. 2 Zákona o rodine. V danom prípade, po splnení tejto podmienky, bolo otcovstvo C. potvrdené aj znaleckým posudkom vypracovaný Prof. RNDr. Jarmilou Bernasovskou, PhD., znalcom z odboru genetika, odvetvie analýza DNA č. 8/2021 zo dňa 10.09.2021, voči ktorému ani jeden z účastníkov nemal žiadne námietky. Súd preto vyhovel návrhu a určil, že C. je otcom maloletého C.

42. Podľa § 49 ods. 1 CMP, účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát.

43. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

44. Podľa § 53 CMP, v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať.

45. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. O nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí ktorým sa konanie končí (§ 58 CMP).

46. Podľa ustanovenia § 395 ods. 1 a 2 CMP, ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

47. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, keďže v mimosporovom konaní v zásade platí, že účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát (§49 ods. 1 CMP). Úspešná navrhovateľka ani trovy konania nežiadala.

48. Trovy štátu v tomto konaní predstavovali sumu 294,24 Eur, ako sumu, ktorá bola poukázaná z finančných prostriedkov štátu na úhradu súdom priznaného znalečného pre súdnu znalkyňu Prof. RNDr. Jarmilu Bernasovskú, PhD., v celkovej výške 294,24 Eur.

49. Keďže štátu v súvislosti s potrebou náhrady znalečného znalcovi vznikli náklady, má v súlade s § 57 CMP nárok na náhradu týchto trov. O ich výške a o tom, kto za ne zodpovedá, súd rozhoduje ex off. Pri rozhodovaní o náhrade trov štátu súd vychádzal z ustanovenia § 55 CMP, podľa ktorého súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Nakoľko v konaní bola úspešná matka ako navrhovateľka, keďže súd jej návrhu na určenie otcovstva vyhovel, súd v danej veci prihliadnuc na konkrétne okolnosti prípadu považoval za spravodlivé, aby trovy konania štátu nahradil neúspešný otec Tomáš Ády, nakoľko tento otcovstvo k maloletému pred súdom neuznal a uvedeným znaleckým dokazovaním sa preukázalo, že je otcom uvedeného dieťaťa. Preto súd uložil otcovi Tomášovi Ádymu nar. 15.04.1984 povinnosť nahradiť štátu trovy konania. Súd len pre úplnosť uvádza, že za trovy konania účastníci zodpovedajú aj v takom prípade, ak by splňali podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov.

50. Podľa ust. § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. O výške náhrady trov konania, ktoré vznikli štátu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak odvolanie neobsahuje odvolacie dôvody alebo ak sú odvolacie dôvody nezrozumiteľné, súd vyzve odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov (§ 62 ods. 1, 2, 3 CMP).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP).

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná (§ 64 CMP).

Odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 65 CMP).